

Sygn. akt VI U 2117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy S. S.

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. Z.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24 lipca 2014 r., znak: (...)

w sprawie: M. Z.

przeciwko: Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. Z. prawo do renty rolniczej w pełnej wysokości,
- 2) zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
- 3) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginalnie właściwy podpis

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ rentowy zawiesił ubezpieczonej M. Z. wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej od 1.08.2014 r. z uwagi na niespełnienie warunku określonego w art.28 ust.4 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W odwołaniu powódka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji, powołując się na fakt, że zawarła umowę dzierżawy gruntów rolnych z M. M. kiedy nie był on jeszcze zięciem ubezpieczonej a ponadto nie jest w stanie prowadzić działalności rolniczej z uwagi na stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniosł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. Z. od dnia 30.11.1999 r. uprawniona jest do renty rolniczej. Część uzupełniająca renty została zawieszona z uwagi na prowadzenie działalności rolniczej. W związku z wydzierżawieniem gospodarstwa rolnego (...) decyzją z dnia 16.03.1999 r. podjęto wypłatę części uzupełniającej w 100%. Ubezpieczona przedłożyła w organie rentowym umowę dzierżawy gruntów z M. M. i dlatego organ rentowy decyzją z dnia 11.03.2009 r. przyznał prawo do dalszego pobierania świadczenia w pełnej wysokości. W wyniku kontroli akt, organ rentowy stwierdził, że dzierżawca M. M. jest zięciem ubezpieczonej. W związku z powyższym organ rentowy zawiesił ubezpieczonej prawo do części uzupełniającej renty od 1.08.2014 r.

Ubezpieczona M. Z. sprowadziła się do R. w1976r. i zamieszkała w gospodarstwie należącym do rodziców jej męża. Mąż ubezpieczonej przejął gospodarstwo o wielkości 8,08 ha, po rodzicach i pracował w nim sam a ubezpieczona pomagała mu w tym w miarę swoich możliwości. Mąż ubezpieczonej zmarł (...)r. W latach 1995-1999 ubezpieczona próbowała prowadzić gospodarstwo rolne, w którym hodowano trochę inwentarza a na polach uprawiano zboże. Ubezpieczona korzystała z pomocy pracowników, potem zaczęła chorować w 1997 r. i w 1998 r. otrzymała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. U ubezpieczonej stwierdzono nadciśnienie, schorzenie kręgosłupa, i chorobę serca a także usunięto jej nerkę. Ubezpieczona zachorowała na depresję po śmierci męża. Ubezpieczona wydzierżawiła więc gospodarstwo w 1999 r. R. P. na 10 lat. Ubezpieczona mieszkała z córkami w domu a R. P. prowadził gospodarstwo, bez hodowli. R. P. prowadził gospodarstwo 10 lat, ale po ślubie zrezygnował i się wyprowadził. Wtedy ubezpieczona zdecydowała się wydzierżawić gospodarstwo (...), który dopiero potem stał się jej zięciem. Ubezpieczona nie wykonywała w tym gospodarstwie żadnych czynności ze względu na stan zdrowia.

dowód: zeznania powódki, świadków J. K., W. K., L. K. i M. M. zapis A/V k.45

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości, strony nie kwestionowały oraz zeznań powódki oraz zeznań świadków J. K., W. K., L. K. i M. M.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i zeznaniom powódki, bowiem były one obszernie, logiczne i uzupełniały się wzajemnie a nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy.

Zeznania powódki i świadków, którzy nie mieli żadnego interesu by zeznawać nieprawdę i opisali stan gospodarstwa powódki na podstawie bezpośrednich obserwacji bezspornie potwierdzają fakt, że na pewno od 1999r. powódka nie prowadziła na terenie gospodarstwa rolnego w R., należącego do niej żadnej działalności rolniczej, co uzasadniałoby zawieszenie wypłaty części uzupełniającej renty.

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zagadnieniem wykładni tego przepisu zajmował się Sąd Najwyższy w orzeczeniach z dnia 6.05.2004r. i 6.10.2009r.

W uchwale z dnia 6.05. 2004r. w sprawie II UZP 5/04 (OSNP 2004/22/389, Biul.SN 2004/5/20) Sąd Najwyższy stwierdził, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy. W uzasadnieniu tej uchwały podkreślono, że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, które obecnie pozostają poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne przy objęciu ubezpieczeniem, nie mogą mieć także wpływu na wysokość pobieranych świadczeń. Uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt

1-7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej.

Podobnie w wyroku z 6.10.2009r. w sprawie II UK 46/09 (System informacji prawnej LEX nr 583814) Sąd Najwyższy wypowiedział pogląd, że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, które obecnie pozostają poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne przy objęciu ubezpieczeniem, nie mogą mieć także wpływu na wysokość pobieranych świadczeń. Uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-7 ustawy z 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej.

W świetle cytowanych wyżej poglądów Sądu Najwyższego, które Sąd Okręgowy w pełni podziela, istotą niniejszej sprawy było ustalenie, czy powódka prowadziła w spornym okresie działalność rolniczą w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w myśl którego ilekroć w ustawie jest mowa o działalności rolniczej - rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala, w ocenie Sądu Okręgowego, na wyciągnięcie wniosku, że powódka nie prowadziła już, od czasu wydzierżawienia gospodarstwa rolnego (...), w tym gospodarstwie, działalności rolniczej w rozumieniu cyt. art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników a tym samym nie została spełniona w niniejszym przypadku przesłanka zawieszania wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy określona w art. 28 ustawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do renty rolniczej od dnia (...) w pełnej wysokości tj. bez zawieszenia części uzupełniającej tej renty. Z uwagi na to, że ustalenie stanu faktycznego w sprawie wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego, Sąd na podstawie art.118 ust 1 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego. O kosztach orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. i przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Milczarek